

ΕΝΑΣ ΤΟΥΡΚΟΣ... ΦΙΛΕΛΛΗΝ

Ο ΧΑΣΑΝ ΜΑΝΤΑΛ

'Η ιστορία του Χασάν. Πώς πουλήθηκε ως σκλάβος. 'Από κυνηγός λεονταριών στις φυλακές του Σεραγίου. 'Ο Χασάν Μαντάλ ναύαρχος του Τουρκικού Στόλου. Μιά δραματική οκνη με τό Σουλτάνο. Στόν καιρό του Ρωσοτουρκικού πολέμου. Μιά φοβερή ναυμαχία. 'Η γιγαντομαχία του Τσορμέ. 'Ο ήρωισμός του Χασάν κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Α και κάτι άπιστευτο! 'Υπήρξε κάποτε κ' ένας Τούρκος... φιλέλλη. Τόν αναφέρει και ο Σάβας στην 'Ιστορία του, με την προσθήκη ότι «εις ατόν προφανώς όραϊλεϊ ή Πελοπόννησος τήν σωτηρίαν της». Τ' όνομά του Χασάν Μαντάλ 'Ογλού. Πέρσης τήν καταγωγή, αλχηματίστηκε από τους Τούρκους, άγισσαν τον, και πουλήθηκε σε κάποιον 'Αγά τής Ραδικοι, ό όποιος τόν μεταχειρότανε γιά κωπηλάτη στη βάρκα του. Σε κάμποσον καιρό όμως ό Χασάν, με τή βοήθεια ενός 'Ελληнос φίλου του, κατόρθωσε να δραπέτευση και πήγαν μαζί στη Σμύρνη. Έκει, επειδή δέν μπορούσε να βρη άλλο δουλειά, γράφτηκε στους καταλόγους τών νεοσυλλέκτων του 'Ηγεμόνος τής 'Αλγερίας. 'Αμα έστειλα στην 'Αλγερία διακριθήκη τόσο γιά τήν τόλμη του, όσος ό Βήγ; ('Ηγεμόν) τόν όνόμασε «άρχιμυνηγό» του στα κινυήα τών λεονταριών. 'Η καρδιά του Χασάν ήταν πράγματι άτρόμητη. Στις επικίνδυνες αυτές έκδρομες, δύο φορές έγκαταλείφθη ό; νεκρός μέσα στην έρημο, πληνήτης πολλές μέρες, σερνόμενος με τό γόνατα στην καρτερή άμμο, αμόφρυτος, νηστικός και διψασμένος. Τέλος, αφού σάθηκε ως έκ θαύματος, κατόρθωσε να ξεναφτάσει στο παλάτι του 'Ηγεμόνος, ό όποιος τόν έδέχτηκε με άνοιχτάς άγκάλας. Σιγά-σιγά ό Χασάν Μαντάλ 'Ογλού άνέβηκε σε' άνάτατα αξιώματα τής 'Αλγερίας.

'Η έπιτυχία όμως αυτής του Χασάν έκίνησαν τό φθόνο τών αδελφών, οι' όποιοι συνόμοσαν γιά να τόν καταστρέψουν και άρχισαν διάφορες συκοφαντίες εις βάρος του. 'Ο Χασάν, άμα έκατάλαβε ότι ή ζωή του κινδυνεύει μέσα στην αλλη έκείνη, πού είχε κατακτήσει περσική, έκατάπτενος από τήν 'Αλγερία και κατέφθινε στο Βασιλεία τής 'Ισπανίας. 'Από κει ό Χασάν αφού πέρασε όλη σχεδόν τή μεσημβρινή Εύρώπη, έφτασε στην Κωνσταντινούπολη, όπου όμως —κατόπι αιτήσεως του άνταρπούσου του Βέη— τόν έπισααν και τόν έβριξαν στις φυλακές του Σεραγίου. 'Ο Χασάν ήταν πολύ μικραίμενος γιά τήν άδίκια αυτή.

Μιά μέρα λοιπόν, πού ό Σουλτάνος Μουσταφάς έθλησε να έπισκεφθη άνηφοτος τις φυλακές γιά ν' άντιληφθη τήν κατάσταση τών φυλακισμένων, ό Χασάν τόν άνεγγώρισε. Πίστες άμέσως στά πόδια του και, με τόλμη άσυνείδηστη γιά τόν καιρό εκείνου, του έκθέσει τά παθήματά του.

'Ο Μουσταφάς πού άγαπούσε τή δικαιοσύνη και ήξερε να έκτιμά τους γενναίους, άόσιους γιά τήν άσυνείδηστη αυτή τόλμη του Χασάν, τόν άπέλευσε άμέσως από τή φυλακή και τόν διώρισε κυβερνήτη ενός πολεμικού πλοίου του!...

Στή νέα του θεία ό Χασάν Μαντάλ 'Ογλού φάνηκε, ως πάντοτε, άνδρείος και συνετός. Γρήγορα προβιβάστηκε «τρύτος ναύαρχος» και μήνες ύπό τας διαταγές του αρχιναύαρχου Καζετάν Πασά Χοζαμεδίν.

'Ηταν τότε ό Ρωσοτουρκικός πόλεμος του 1770. Μάρτης μήνας. 'Ο Τουρκικός στόλος, ύπό τόν Χοζαμεδίν, βγαίνοντας μία νύχτα από τό λιμάνι του Ντυκλιού, όπου είχε μετεί άσφάλεια, γίνη άντιληπτός από τόν παραπλήσιον ναύαρχο του Ρωσικού στόλου 'Ελφιντον. 'Ο Χοζαμεδίν φοβισμένος, έμάζεψε γρήγορα όλο τά πλοία και παρά τις διαμαρτυρίες του γενναίου Χασάν, άποφάσισε να σταθμισθεί στο λιμάνι τής Σμύρνης. 'Ενώ όμως έπλεε έξω από τή Χίο, σφοδρό άνεμοι και ή άτακμοσύνη τών ναυατών του, τόν άνάγκασαν να μηχ στον κόλπο του Τσορμέ, όπου έπιστευσε ότι ό Ρωσικός στόλος δέν θα τολμούσε να τόν προσβάλη. 'Ο Τουρκικός στόλος, άποτελούμενος από 59 πλοία, παρετάχθη έκεί σε σχήμα ημισελήνου. Σε λίγο φάνηκε υπαρός τό λιμάνι, χωρίς να τόν περιμένουν, ό Ρωσικός στόλος. Οι Τούρκοι έβγάριξαν άμα είδαν τους Ρώσους να πλησιάζουν. 'Ο θαλάς όμως Χοζαμεδίν, μόλις έφάνηκαν οι Ρώσοι, έγκατέλειψε τή Νευαρχία του και βγήκε στην Ήρα, με τήν πρόφαση ότι θέλει τάχα να... έπιθεωρήσει τις παράλιες κωνοσποτικές!

'Ο άνδρείος Χασάν, έμεινε έτσι διοικητής του στόλου. Τήν άλλη μέρα, 6 'Ιουλίου, κατά τις 7 τό πρωί, ό Ρωσικός στόλος, άποτελούμενος από έννα πλοία τής γαλιμής και μερικώς φρεγάτες, πήρνε στον Κόλπο, Βοηθηόμενος και από τόν βόρειο άνεμο. Μόλις όμως είδε τόν άρμηχά του Τουρκικού στόλου και τή λαμπρή του παράταξη, ό 'Ελφιντον έβλεψε κατάπληκτος. 'Εν τούτοις, έκάλεισ πολεμικό συμβόλλο στη Νευαρχία και άπαραισίβη τη δοθή ή ναυμαχία. 'Αμέσως ένα Ρωσικό πλοίο βγήκε από τήν έμπροσθοφυλακή,

και με όλη τήν ταχύτητα τών κινιών του, ώρμησε κατά τής Τουρκικής Ναυαρχίας. Δέχτηκε όμως οργαίσις όμορφονίσις από τά πρώτα Τουρκικά πλοία, βεβήθηκε σε δίσκολη θεία και ρυμουλκόμενο από τις βάρκες του, μόλις μόλις υ' άπομακρυνθη. 'Αμέσως άλλο Ρωσικό σκάφος, μέσα στο όποιον ήταν ό θεόδοτος 'Ορλόφ, ό Γρέγκ και ό Στυριτσιφ, έπροχώρησε με μεγαλειότητα όρμη και άρχισε να κανονιοβολή τά Τουρκικά πλοία, τά όποια έσφενδόνιζαν έναντίον του μεγάλες μαρμαίρες μπόμπες, από τις όποιες με άκείστραψε τό τιμόνι του Ρωσικού πλοίου. 'Ετσι τό Ρωσικό, έχοντας άνοιχτά όλα τά πανιά και μη μορφήνας να κυβερνηθη, λόγω τής βλάβης του τιμονιού του, πήγαινε από τόν άνεμο ίσια πάνω στην Τουρκική Ναυαρχία, έναντίον τής; όποιος διηθήσεν και όλο τό πδρ τών κανονιών του.

'Ο Χασάν ήταν μέσα στο Νευαρχία. Βλέποντας τόν κίνδυνο πού διέτρεχε άν ό φοβερός έσσιος γρυμύταν επάνω του, δεχόμενος και τά συνεχή πυρά του, έλαβε άμέσως μία τολμηρή άπόφασις: Μ' έναν έπιθέσιο χειρισμό κατόρθωσε να διαφύγη τή σύγκρουσις, έπειτα έβριζε εύθύς ή πάντοτε Ρωσικό πλοίο τους γάντζους του και διέταξε έσφοδο. 'Ετσι άρχισε ή μονομαχία τών δύο πλοίων, πού ήταν από τά ώραιότερα τών άντιπάλων στόλων, με πολυάριθμα πληρώματα από διαλεχτούς κχι άνδρείους πολεμιστάς.

Οι Τούρκοι, έμψυχωμένοι από τή γενναίότητα του Χασάν, τού παλιού κυνηγού τών λέοντων, και με τήν έλπίδα πλουσίων λαφύρων, ώρμησαν από όλα τά μέρη έναντίον του Ρωσικού πλοίου. Οι Ρώσοι πάλιν άρχισαν να οίχονταν κατά τής Τουρκικής Ναυαρχίας μεταρσι και θαλάσι και άναμμένους θαλάσσις ένδ σίκουσι Μαλτέζοι βουτηχτάδες έβρισαν από τό Ρωσικό πλοίο στη θάλασσα, ρούτηξαν κάτω από τό Τουρκικό, και προσπαθούσαν να τού άνοιξουν τρύπες και να τό βυθίσουν!... Οι Ρώσοι ήλιπταν ότι οι Τούρκοι, βλέποντες τή Ναυαρχία τους να καίγεται ή να βουλιάζει θα έτρεχαν να τή σώσουν, θα έοσάσαν, κ' έτσι τά λοιπά Ρωσικά πλοία θα έσπεραν επάνω τους και θα τούς κατέστραφαν. Στο μεταξύ ή μονομαχία τών δύο πλοίων, πού είχαν κολληθή τό ένα επάνω στ' άλλο, έξακολουθούσε λυσισθή. 'Ο Χασάν, αιμοσταζόντας, άπέμωσε κάθε έπίθεσι Τό Ρωσικό πλοίο έγέμωσε πτώματα και από τά δύο άντιμαχόμενα μέρη. Οι Ρώσοι, αφού άτελειώστηκαν ότι θα δέξιον από τό πλοίο τους τούς Τούρκους πού είχαν πηθήσει μέσα, ώρμησαν και αυτοί μέσα στην Τουρκική Ναυαρχία... Μέσα στον κινδύνα έκείνου του θορύβου και του καπνού, Ρώσοι έσφαξαν Ρώσους και Τούρκοι Τούρκους! Πολλές φορές άναγε φωνιά και στα δύο πλοία, τήν όποιαν όμως οι διαμαχόμενοι, από μόνον αίσθημα αυτοσυνητήσεως έσβησαν, συνεχίζοντας τό άλληλοσφάξιμο! Στο κέντρο τής Τουρκικής Ναυαρχίας, ό Χασάν Μαντάλ, όρθιος, φοβερός, μαύρος από τόν καπνό, κρατώντας γυμνό τό σπαθί, διηθήσινε τή γιγαντομαχία με προστάγις πού άντιμαχόσαν σε μορφήμα!...

'Ετάνω στην κριτική στιγμή τής ναυμαχίας, ό ναύαρχος 'Ελφιντον έστειλε προς ένίσχυση τών μαχομένων τρεις Ρωσικές μονοφόρους γαλιές στρατό. 'Η μία βουλιάσε, ή δυο άλλες όμως έπληρώσαν τό Ρωσικό πλοίο κ' έβρισαν μέσα του όλα στρατεύματα, τά όποια άναποτήρησαν τό θάρρος τών κωρασιμένων Ρώσων. Μπρόσταν έτσι να έξοκλήσουν από τήν Τουρκική Ναυαρχία τό πλοίο τους, τό όποιον ρυμουλκούμενον από τις κανονιοφόρες άπομακρύνθηκε... Στο Ρωσικό πλοίο είχαν μείνει πολλοί από τους 'Οθωμανούς κ' έξακολουθούσαν ν' αγωνίζονται.

'Ο Χασάν Μαντάλ είχε άπομένιος μόνος στην Τουρκική Ναυαρχία. Βλέποντας τό λάφυρο να τού έφερόντο από τά χέρια, πέφτες στη θάλασσα και κολυμπώντας δευθενάτις προς τις Τουρκικές βάρκες πού παρακολουθούσαν τό Ρωσικό, άναβαίνει σε μία άν' αυτές, πατά γρήγορα από πάνω του τά μουκαμένα του ρούχα, και χωρίς σπαθί, με τό σπαθί στο στόμα και δυο πιστόλια κρημασμένα από τό λαίμο του, σκαφαλάσινε μέσο ρυμουλκόμενου Ρωσικού πλοίο! Τό φανερώνω του ατέδ ένεις τό σύνθημα κωνιοδότερης άνευσεως τής μάχης!... 'Η δυνάμις του άνέμου, τών ρευμάτων και τών κινιών σπώνχνης τάρα τό Ρωσικό πλοίο προς τήν Ήρα, και τό έναπολλό πάλι στην Τουρκική Ναυαρχία! 'Ο Γρέγκ, βλέποντας ότι τό καρδιά του ήταν στο χέρι τών Τούρκων, άνέβηκε στα έξωτα, έβρισε με τά ίσια του τά χέρια φωνιά στα πανιά, και πήδης ύστερα τά πλοία του σε κανονιοφόρες με τόν Στυριτσιφ και είκνοι άλλους εξηματικούς, αφήνοντας έτσι τό κωνιότο Ρωσικό

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΖΩΓΡΑΦΩΝ

ΤΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΤΩΝ ΛΗΣΤΩΝ

Οι τρεις αδελφοί Καρούς, ο 'Αντίβας, ο Λουδοβίκος και ο Αδουστίνος, οι οποίοι ήταν και οι τρεις δάσμοι ζωγράφου (ιδίως ο πρώτος) κατοικούσαν στη Βολωνία κατά τον 18^{ον} αιώνα.

Μία μέρα που γύριζαν από ένα ταξίδι τους, που είχαν κάνει στην Ίταλία, συνελήφθησαν από τρεις ληστές άπληστους ως τα δόντια οι οποίοι εν ριπή οφθαλμού τους πήραν ό,τι είχαν και δεν είχαν επάνω τους, προτού εκείνοι προφθάσουν να φέρουν καμιά αντίσταση.

Έκεινο για το όποιον στενοχωρήθηκαν περισσότερο οι τρεις αδελφοί δεν ήταν τα χρήματά τους, αλλά οι πίνακές τους, τα οκτώ τους και όλα τα χειρίδια της τέχνης τους.

— Οι ληστές αυτοί που φαινόταν Βολωνέζοι, είπε ο 'Αντίβας, και θα είμαι πολύ εύχρηστος αν κατορθώναμε να τους ανακαλύψουμε.

— Ναί, αλλά πώς; ρώτησε ο Αδουστίνος.

— Βρήκα ένα μέσον! φώναξε ο Λουδοβίκος.

Και βγάζοντας ένα μολύβι από την τσέπη του έκανε τα οκτώ των τριών ληστών, τόσο ζωντανά ώστε οι αδελφοί του τους άνεγγύωσαν χωρίς καμιά δυσκολία.

Μόλις έφθασαν στη Βολωνία τους έπασκέψθη ένας από τους καλύτερους φίλους τους στο σπίτι τους για να μάθη πώς τα πάρασαν στο ταξίδι τους.

— Γνωρίζεις αυτούς τους τρεις, τον ρώτησε ο Αδουστίνος, δείχνοντάς του τα τρία οκτώ.

— Έ, μά βέβαια! Αυτοί είναι διάσημοι μαχαροβγάλτηδες Ιτανοί για κάθε βρομοδουλειά και κατοικούν στην πιο ακομφημισμένη συνοικία της πόλεως.

— Έ, αυτοί μάς πήρανε για ξένους και μάς άπεγύμωσαν μέσα σε λίγα λεπτά.

Την επομένη τα πορτραίτα δόθηκαν στην δικαιοσύνη και όστραγα από λίγες ώρες οι κωμικοί είχαν συλληφθή και είχαν ριχτή στην φυλακή για να μεροήσουν να σκεφθούν εκεί ψυχραίως ότι είναι κάπως έξαιρητικά επικίνδυνο να ληστεύη κανείς ζωγράφους με ταλέντο.

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΟΛΞΙΣ ΤΟΥ ΚΑΜΠΡΩΝ

Πολλά έχουν γραφεί από ιστορικούς και μή, σχετικά με την περίφημη λήξη του Καμπρών στο Βατερόλο.

Ο στρατάρχης Μάκ-Μαών, θέλοντας να μάθη πώς άκριβως έλαβε χώραν το γεγονός αυτό, έκάλεσεν ένα γέρο άπομαχο στρατιώτη, ο όποιος είχε πολεμήσει στο Βατερόλο, όπο τις διαταγές του Καμπρών και του Στήτσης να του άφηρηθή πιστά τα γεγονότα.

— «Στην μάχη του Βατερόλο, άρχισα να διηγήται ο γέρο-πολεμιστής, είχα τοποθετηθή στην πρώτη γραμμή του τετραγώνου της Αβουκατωμικής Φρουράς. Το άγγελικό πορτοβόλο μάς άποδεικνύει και σε κάθε όμοβροντία των κανονιών του έχρησο άπαντοίως μά' έ'α τουφεκίζι που όσο πήγαινε γινόταν άσθενέστερο, γιατί τα πυρομαχά μάς είχαν άρχισι να ξανα-τλούνα.

— Μεταξύ δύο όμοβροντιών ο άγγλος στρατηγός μάς έφώναξε : — «Παραδοθήτε, γρονειάδριοι!»

Τότε ο στρατηγός Καμπρών άπήνητος— και τό άκουσα αυτό με τατιά μου καθός άλλους μά' όλοι μου οι σύντροφοι : — «Η φρουρά έξερει να πεθαίνη, δεν έξερει να παραδίδεται!» Όλοι μάς έπαυάλαμα με μά φωνή την ίδια αυτή φράση. Ουάμια καλά ότα μά' άγθ την επανέλαβα σαν τους άλλους. Οι όμοβροντίες των άγγλων ξανάρχισαν τότε να μάς θερίζουν, μά' έμας έξακολουθούσαμε την άπεγνωσμένη μάς άμυνα.

— Παραδοθήτε, γρονειάδριοι, παραδοθήτε! μάς φώναζαν τότε έν σώματα ό άγγλοι, που μάς περιτοίχιζαν από παντού.

Και τότε ο Καμπρών, όργισμένος, ματαμένος, γεμάτος μπαραοτι και μακρωσός, σαν ένας θυλιακός ήρσας, άπάνητος στους έγγλέζους που όρωθετε να μά' επάναμα με τη γνώση λέξι του ποδζας γίνεσ πελά ιστορική. Τι έγινε κατόπιν δεν έξερω, γιατί την ίδια στιγμή έπεσα χτυπημένος από ένα έχθρικό βόλι».

πλοιο τής διακρίας της φωτίας και των Τούρκων. Οι Τούρκοι στρατιώτες, μόλις είδαν τον κίνδυνο της φωτίας, οίχτηκαν στις άράξεις μά' έφυγαν, χωρίς να φροντίσουν καθόλου για την τήχη των άρχηγών τους.

Ο Χασάν, έγκαταλειμένος και πάλι μόνος στον καίμενο Ρωσικό πλοίο, άναγκάστηκε για δεύτερη φορά να πείση στη θάλασσα, έξασθημένος από την αλμορραγία. Το αίμα του έφευγε από πέντε φοβερές πληγές!... Ένας Έλληνας ναύτης, που ήταν σε μία Ρωσική βαρκούλα άναγκασθεί τον Χασάν και πέρισε στη θάλασσα να τον σώση. Άπό τη δίχνη όμως των κυμάτων τον χάνει, και αντί αυτού συμπλέκεται και άλληλοφράζεται με έναν άλλο Τούρκο ναυαγό. Έν τοίτος, ο Χατάν έξηγνιλιμώσ: και ματάκος διασώζεται από έναν Άλγεσινό σκλάβο, πιστό του άκόλουθο, ο όποιος τον έβαλε επάνω σε μία έπιπλούσασα σανίδα και τον έβγαλε σε κακά χάλια, σαν στεριά.

Έτσι σώθηκε ο Χασάν, του όποιου την ύπόλοιπη περιπετειώδη ιστορία θα δημοσιεύσουμε σε άλλο φύλλο.

ΞΑΝ Η ΚΑΡΔΙΑ ΧΓΥΠΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΡΩΤΟΧΤΥΠΗΜΕΝΩΝ

«Ο έρωτύλος Πιεμοντέζος. — Σ' άγαπά!... Η αυτεκτονία του. Η φροσκα με τό αίμα. Πώς την έπαθε. — «Ηρθε να πεθάνω μπρός στα μάτια σου!...» — «Για τό Θεό, σήμα επάνω!...»

Στην Αύλή της αδελφής του Βασιλέως της Σαρδηνίας συνέβη κάποτε τό έξης κωμικοτραγικό έπεισόδιο :

Μεταξύ των «θεσποινίδων της τιμής» της Προγκρηπίσης, ή όποιες ήταν πολύ χαριτωμένες και άμορφες, συγκατελέγστο και κάποια νέα, ή όποια τις υπερέβαλεν όλες στην άμορφή.

Ένας νεαρός Πιεμοντέζος, μόλις την είδε ξετρελλάθηκε μαζί της και άρχισ άμέσως να την πολιορκή. Έχανε όμως έφτιασ τόσ κόπο τους, γιατί αυτή δεν άναποκρινόταν στον έρωτά του!

Βιενονιάς το αυτό ο Πιεμοντέζος, άποφάσισε να αυτεκτονήσ. Προηγουμένως όμως άνεκόνισσε την άπόφασί του αυτή στην έλευκίτη του, έλπίζοντας πώς έτσι θα την συγχμνίσου.

— Και δεν αυτεκτονείτε!... του είπε εκείνη μόλις την άκουσε. Τι μά' ενδιαφέρει έμένα!...

Τά... τρυφερά αυτά λόγια άντι ν' άπελιίσουν πού πολύ τον Πιεμοντέζο, τον έφεραν στο άσκαλό του. Άπεφάσισε τότε να έδωκη-θή την άκαρδη, τρομάζοντάς την. Μόλις την άφισε, λοιπόν, πήγε και άπόρσας από ένα κροσάπλοιο μάς φροσκα γεμάτη αίμα και άφου την τοποθέτησε κάτω από τό ποκάμιο του, ξαναγύρισε στην νέα και επανέλαβε την άπειλή του, ότι έάν έπέμνε να τον άποκρούθ' αυτεκτονήσους μπρός στο μάτι της!...

— Σας είπα : κάνετε ό,τι θέλετε, μά' άφήστε με ήσυχη!... του άπήνητος και πάλι εκείνη.

— Άφου θέλετε τον θάνατό μου, δεσποινίς,θά σας ίκωπονήσασ και τώρα άμέσως μάλιστα!... άνεκράσει ο νέος. Τράβηξε συγχρόνως τό έφιος του, χτυπήθηκε, τρύπησος... την φροσκα με τό αίμα και σωρισίτηκε κάτω άμύορτος!...

Η νέα μόλις είδε τί συνέβη, μόλις άντίκρυσε όλο εκείνο τό αίμα σωρισίτηκε κάτω λιπόθυμη.

Οι αλλικοί άκούσαντες τον όρυβο, έτρεξαν να δουν τί συμβαίνει. Έγιναν δέ και αυτοί άνω κάτω όταν άντίκρυσαν στο πάτωμα τον αϊμόφυγο Πιεμοντέζο και την λιπόθυμη νέα. Μόλις όμως έσκήσασ τον δψεν αυτόχρεια από κάτω άντελήφθησαν τη φάρα του μά' άρχισαν να γλισού.

Όταν ή νέα συνέληθε και έμαθε τί είχε συμβεί, είδοποίησε τό... «ούτοζερα» να μη ξαναπαροισασ στη μπροστά της. Το έπεισόδιο όμως έφτιασ και στ' αυτιά της προγκρηπίσης, ή όποια έγινε έξω φρεσθή για την άσέβεια του Πιεμοντέζου και τον έπιμύρησος διά φυλακίσεσος δύο ετών...

Κόποιος μά. ντέ Α... — άναφέρει ο Φοντανέλλος στις «Ερωτικές έπιστολές» του— ήταν τρελλά έρωτευμένος με μία νέα της άριστοκρατίας, ή όποια όμως δεν άνταπεκρινότο στο αίσημά του. Ο μά. ντέ Α... άπελιισίθεσ κατόφρωσος, μία μέρα, να τρυπώση στην κρεββατοκάμαρα της άγαπημένης

του και νό της δήλωση ότι άποφάσισε να...πεθάνη μπρός στο μάτι της!... Μόλις της είπε αυτά τό λόγια... έξαπλώθηκε στο πάτωμα και έμινε άκίνητος!

Η νέα έγέλασε και τον άφησε έτσι, χωρίς να τό πη τίσιτα. Η ώρες όμως περνούσαν, μά' αυτός δεν έδειχνε καμμία διάθεση να τό κουνήθ άπ' τη θέσι του. Σε λίγο άνίχθασ... Η νέα άρχισ νάνησχη πλέον για την διανομηγή κατάρτασ του... έπισκέτοτο της και τον ρώτησε μήπως ήταν τρελλός. Ατός όμως δεν της έ'ωσκε καμμάν άπάντησ. Έπέρασεν έτσι όλη ή νύχτα... Την επομένη πρωί-πρωί ή οικοδόσασπνα, ή όποια είχε κομηθή σ' άλλο δωμάτιο, ξαναπήγε στην κρεββατοκάμαρά της και ρώτησε τό... μέλλοθάνατο έν σκέπεται να σηκωθή και να έξουμπισθί από κεί.

— Κυρία μου, της άπάνητος ατός, ότε είμαι τρελλός ότε άσσεισόμεαι. Ένωθό να πεθάνω και περμάνω. έδω τον θάνατό!...

Την τρίτη μέρα ή οικοδόσασπνα βλεπόμεσ πώς τό όσπιο έπερνε τραγική όψη, έπασκέψθη τον έρωτοχτυπημένο και τον παρακίλεσσε να πάρη μία σούπα για να μών τα τιάηθ από την πείνα. Ατός όμως πέταξε τη σούπα έξω από τό παράθυρο με περιφρόνηση!

Κατόπιν αυτού ή κυρία άρχισε ν' άνησυχή σοβαράς. Ό... μέλλοθάνατος είχαν έξανηληθή από την πείνα, ήταν σε κακό χάλι.

— Τι θά πη ό κόσμος, έλεγε ή κυρία, όταν βρεθή μεσ στην κρεββατοκάμαρά μου ένας άνθρωπος πεθαμμένος από την...πείνα!... Πάε, έχάθηκα!... Τό σκάνάλοθό θά είνε τρομερό!

Μέ δάκρυα λοιπόν στά μάτια ξαναπήγε στον άπελιισμένο φίλο της και του έδήλωσε πώς είνε πρόθυμη να τό δώση ό, τι της ήρτοόσε.

— Ούβανέ! «Άκουσα καλά!...ρώτησε τότε μά'ασθενική φωνή ο έρωτευμένος Κι'άμέσως σηκώθηκε επάνω, γιατί ή έβάνηλοίς του ήταν προσπονητή.Είχε φροντίσει, ο άθλιος, να γεμίση τις τσέπες του με ψωμί, τό όποιο έτρωςε και συντερηείτο τόσες ήμέρες.

— Μού είπατε πού; θά μου δώσετε χίλια, μά' έν σάς ήγη-τίσασ, είπα στην κυρία. Ζητή την ζήτησ σας!...

Η κυρία έχάρτασε την έπόσχοί της, παντρεύτηκαν μά' έζησαν εύτυχισμένοι...

